

1924-03-28

AFSENDER

Fritz Syberg

MODTAGER

Johannes V. Jensen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen optræder på brevet

Generel kommentar:

Det omtalte digt er Johannes V. Jensens "Dyrlægens Minde". Digtet om Johs. V. Jensens far, Hans Jensen, blev trykt i Thøger Larsens tidsskrift "Atlantis" (med billeder fra et herbarium over jyske planter tegnet af dyrlægen) i marts 1924, s. 97-110. Else og Johannes V. Jensen fik en efternøler, Emmerik Ulrik Jensen, 15. maj 1922.

Bertel Thorvaldsen fik i 1817 et brev om, at Lord Byron ville opholde sig et par uger i Rom og ønskede, at kunstneren skulle lave en buste af ham. Da Byron ankom og skulle sidde model, antog han en tragisk attitude, og Thorvaldsen bad ham se mere naturlig ud. Dette ville Byron ikke. Da busten var færdig, sagde Thorvaldsen, at han havde skildret Byron, som denne ønskede det, og alle sagde, at busten lignede fint.

Byrons satiriske digt, Don Juan, udkom første gang 1819. I Danmark kom bogen i Holger Drachmanns oversættelse på Schubotes Forlag i 1891. De i brevet citerede ord findes i denne udgave på s. 85:

"Hvad er da Ærens Maal? At fylde op en Del Makulatur af alt det meget, hvad eller klatre op til Bjærgets Top, som halvvejs alt bag Skyens Dunst er veget; man slaas og riv's og plager Sjæl og Krop, og Skjaldens «Lampe brænder», for — naar bleget vi ligger dér og kan ej mere dyste, at faa et slet Portræt — en værre Buste."

Afsendersted:

Pilegården Kerteminde

Omtalte personer:

George Byron

Else Jensen

Emmerik Jensen

Jens Jensen

Villum Jensen

Hans Syberg

Kirsten Syberg

Ulla Syberg

Bertel Thorvaldsen

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek, Johannes V.

Jensens Arkiv

Trykt udgave:

Nej

DOKUMENTINDHOLD

Fritz Syberg glemte under sit sidste besøg at takke for digtet om dyrlægen. Han blev distraheret af at se Else med den lille dreng på armen. Syberg lovede at slå op i Byrons digt, "Don Juan", og finde passagen, der mindede ham om Thorvaldsens buste af Byron, og han citerer. Hans og Ulla har fået en datter. Foråret lader vente på sig.

TRANSSKRIFTION

Pilegaarden 28 – 3 – 24

Kære Joh. V. og Else

Da jeg sidst var hos Jer glemte jeg rent, at en af de Ting jeg vilde sige Dig var Tak for Dit smukke Digt om Dyrlægen altsaa Tak derfor – hvor er det morsomt at se Tegninger af En som ikke er professionel. Nu bagefter ved jeg godt Grunden hvorfor jeg glemte det. Jeg har al Tid været slem til at lade mig distrahere. Det var Synet af Else med Drengen paa Armen og derefter Synet af Dig da Du kom ind og rakte ham Haanden – Ja I har paany oplevet Jer selv og det er den største Lykke der kan times os Mennesker, Livet er saa kort saa det ikke kan lade sig gøre alt for ofte, der er jo som bekendt sørget for at Træerne ikke skal vokse ind i Himlen. Jeg lovede Dig at se efter i Byrons Don Juan hvilken Vers Strofe ["Vers" overstreget. Ordet "Strofe" indsat over linjen og "t" i "hvilket" ændret til "n"] det var der fik mig til at tænke paa Thorvaldens Buste af B. der jo som bekendt var meget utilfreds med Ths Opfattelse af hans Person. Det er det femtesidste i 1ste Sang: "hvad er da Ærens Maal" begynder Stroferne og efter en Klage over Kampen for at naa en Drøm der al Tid viger tilbage slutter den med at alle dine Anstrengelser gør "vi os for, naar blege vi ligger der, og kan ej mere dyste, at faa et slet Portræt, en værre Byste."

Hilsen til Jer alle fra Eders hengivne

Fritz Syberg

Hans og Ulla har faaet en Datter.

Landet ser mærkeligt ud, omtrent som efter en Oversvømmelse der er ved at synke igen og hvor kun alle Bakkedrag stikker Næsen op. Ikke en Knop ikke en Gækkelilje er at se, men der er dog Foraarstegn, i Gaar saa jeg en Vibe og i Aftes hørte jeg Vildgæssene højt tilvejs.

OMTALTE VÆRKER

Bertel Thorvaldsen: Buste af Byron. 1817. Marmor. H: 65,3 cm. Thorvaldsens Museum

Pilegaarden 28-3-24

Kære Joh. V. og Elze.

Da jeg sidst var hos jer glemte jeg rent,
af en af de Ting jeg vilde vise I, og
Tale for det smukke og om Dyrlægen
althan Tale derfor - prøver det nu
at se Tegning af en søn idde
professionel. Nu bagefter ved to godt
Grundten herfor jeg glemte det. Jeg har al
Tid vant glim til at lade mig distrahere.
Det var dyret af Elze med Drenge på
Armen og dyret dyret af I, da der
kom ind og røgte ham Branden -
Ja 7 har på mig oplevet for selv og
det om stivt dyret der kan times
og mennesket. Givet er som levet i
det idde kan lade sig gøre alt for ofte,
der er jo som bekendt visst for at
Træerne idde skal vokse ind i Himlen.
Jeg lovede dig at se I, i Dyrets
Dan Juan hvilket ~~det~~ ^{hvor} det var der
hvis jeg til tal tance på Thoroaldrens
Basti af B. der jo som bekendt var meget
uinteressant med den afpattelse af hans Person.
Det er det femte sidste i 1ste Sang:
"hvad er da Orns Maal" begynder Afropen
og efter en Klage over Kampen for at nå en
Græn der al tid sig til tage slutter den
med at alle dine christne selve gir "vi":
vi ligger der, og kan ej "være dyste,
at for et slet Portret, en overre Byste."
Vilken til for alle på Eders huse
Hans og Ulla hos faar en Datter.
Frits Jørgensen

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Laudet er mærkeligt ind, outrent som
efters en Oersømmelse der er ved at
synke igen og hvor kun alle Billeder stilles
Næsten op. Følelsen knop i'nde en Galde
lille er at se, men der er dog Jovaaerstige,
i Gær saa jo en Vibe og i' d'fter hvidt by
Vildgærene høj L. lovs.